

Խաչիկ Դաշտենց

Փուշ ընկույզը

Հայրս մի օր բախտն իր փորձեց
Ընկուզենու շվարում, Պահիր,
որդիս, մի չոր ընկույզ,
Տեսնենք ի՞նչ կա աշխարհքում:
Ես բռնեցի, իսկ նա կոտրեց,
Ընկույզը փուշ դուրս եկավ,
Փռճոկները նետեց մի կողմ
Եվ մտքերի մեջ ընկավ:
Գաղթի ճամփին հայրս մեռավ,
Թաղվեց Մուշի մշուշում,
Նրա բախտը միշտ հիշելիս,
Էն փուշ ընկույզն եմ հիշում:
1945